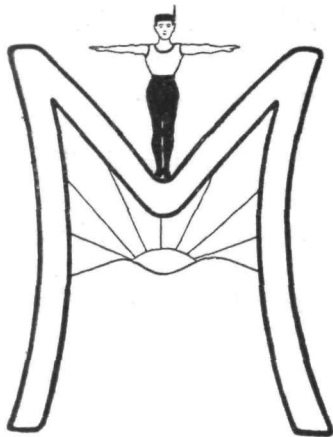

MULTATULI:

Pravljica o japonskem kamenarju.

ala Upi, некоč je živel mož, ki je iz skale sekal kamene. Njegovo delo je bilo jako težko in je delal veliko, a njegova mezda je bila neznatna, in ni bil zadovoljen.

Vzdihoval je, ker je bilo delo težko. In je vzkliknil: »Ah, če bi bil bogat, da bi počival na baleh-balehu¹⁾ z gardinami iz rdeče svile!«

In je angel prišel iz nebes, ki mu je rekel: »Zgodi naj se, kakor si bil dejal!«

In bil je bogat. In je počival na baleh-balehu z gardinami iz rdeče svile.

In mimo se je peljal kralj dežele, z jezdeci pred svojim vozom. In tudi za vozom so bili jezdeci. In zlati pajong²⁾ se je zibal nad kraljevo glavo.

In ko je bogati mož to videl, se je ozlovoljil, da se ne ziblje zlati pajong nad njegovo glavo. In ni bil zadovoljen.

Vzdihnil je in vzkliknil: »Želim, da bi bil kralj.«

In je angel prišel iz nebes, ki je rekel: »Zgodi naj se, kar si bil dejal!«

In je bil kralj. In pred njegovim vozom je jezdilo mnogo jezdecev in bili so jezdeci tudi za vozom, in zlati pajong se je zibal nad njegovo glavo.

In solnce je žgalo z vročimi žarki in je opalilo zemljo, tako da je zvenelo zelenje.

In se je kralj pritoževal, da je solnce palilo njegova lica in da je imelo moč nad njim. In ni bil zadovoljen.

In je vzdihoval in vzkliknil: »Želim, da bi bil solnce!«

In je angel prišel iz nebes, ki je rekel: »Naj se zgodi, kar si bil dejal!«

In bil je solnce. In je svoje žarke pošiljal navzgor in navzdol, na levo stran in na desno stran in navsepovsod.

In na zemlji je opalil zelenje in obraze knezov, ki so bili na zemlji.

In se je oblak postavil med zemljo in njim in solnčne žarke je odbijal.

In se je raztogotil, ker je bila njegova moč ničevna, in je tožil, da ima oblak moč nad njim. In ni bil zadovoljen.

In hotel je biti obak, ki je bil tolikanj močan.

In je angel prišel iz nebes, ki je dejal: »Naj se zgodi, kar si bil rekel!«

In je oblak postal in se postavil med solncem in zemljo in je posrkal solnce, da je ozelenela trava.

In oblak je v velikih kapljah deževal na zemljo, da so narasle reke, in banjiri³⁾ so odnesli črede:

¹⁾ Baleh-baleh = pograd, klop iz bambusa.

²⁾ Pajong = solnčnik; znak posebne odličnosti.

³⁾ Banjir = visoka plima.

In voda je opustošila polje.

In padel je na skalo, ki se ni umaknila. In je nalival v močnih curkih, ali čer se ni umaknila.

In se je ozlovoljil, ker se polje ni hotelo umakniti in ker je bila moč njegovih curkov ničevna. In ni bil zadovoljen.

Pa je vzdiknil: »Tej skali je dana moč čez me. Želim, da bi bil ta skala.«

In je angel prišel iz nebes, ki je rekel: »Naj se zgodi, kakor si bil dejal!«

In je postal skala in se ni gnil, čeprav je sijalo sonce, in ne, četudi je deževalo.

In je prišel mož z ročico in z ostrim dletom in s težkim kladivom, ki je kamene sekal iz skale.

In je rekla skala: »Kaj je to, da ima ta mož moč čez me in kamene seka iz mojega krila?« In ni bila zadovoljna.

Pa je vzdiknila: »Slabeja sem kakor ta-le... Želim, da bi bila mož.«

In je angel prišel iz nebes, ki je rekel: »Naj se zgodi, kakor si bila dejala!«

In je bila kamenar. In je sekal kamene iz skale s težkim delom in se je vbadal kaj naporno za malo dnino in je bil zadovoljen...

— In ti, ljuba Upi, kaj si bi pa ti izvolila, če bi angel prišel iz nebes, da bi te vprašal, česa si želiš?

= Resnično, gospod, bi ga prosila, naj me vzame s seboj v nebesa!

Molitev.

Gospod, jaz rekel sem, nikdar,
ne zabim na ta Tvoj oltar;
od zore vedno tja do zore,
glej, v Tvoje hodil bom šotore.

Zakone Tvoje in Tvoj rek,
Gospod, glej, ljubil bom na vek:
Da zabil bi ju kda, nikoli,
Gospod, miru mi ne privoli!

Ponoči njima v mislih zvest,
išoč ju v blesku drobnih zvezd;
v bleskoti ju razmišljam solnca,
ves srečen sem brez kraja, konca!

Če roga se pa kdo — nalašč
zagrnen pridi v temen plašč —
udari s srdom ga gromečim,
sodrug naj z boja je bežečim!

A jaz, ki ljubil Te vsekdar —
naj bom ljubezni Tvoje žar,
odpri mi milosti studenec,
zavij me v slave Svoje venec!

Fran Žgur.

